

Pensa, prega, celebra la vida

*Bloc personal de reflexió teològica,
filosòfica i cultural de Mn. Jordi
Castellet i Sala*

Pàgina d'inici

← UN ENTERRAMENT A L'AIGUA

TORRALBA, Francesc i VILLATORO, Vicenç; Amb Déu o sense. Quaranta cartes creuades (Assaig 25) Barcelona: Fragmenta 2012, 349p.

Posted on [30 octubre 2012](#)

Al llarg de quaranta cartes, aquests dos autors, vaixells insígnia dels camps de la cultura i del pensament, des de posicions diferents, encara que no oposades, aborden temàtiques com són la pregunta de Déu, la qüestió del sentit, Déu creat o creador, el sagrat i el profà, l'esfera religiosa i l'esfera pública, la mort i el consol, una ètica amb o sense Déu, la bellesa,

Entrades recents

- [TORRALBA, Francesc i VILLATORO, Vicenç; Amb Déu o sense. Quaranta cartes creuades \(Assaig 25\) Barcelona: Fragmenta 2012, 349p.](#)
- [UN ENTERRAMENT A L'AIGUA](#)
- [El lenguaje olvidado. Eric Fromm](#)
- [Otón Catalán, Josep; El reencantament postmodern.](#)

el misteri del mal, la transmissió dels valors i conviccions en el si de la família i de la societat, l'existència dels cristians i el seu lloc en el món, la plaça pública, la capacitat de celebrar i l'espiritualitat sense fe.

És un diàleg d'idees, però també d'experiències, en molts moments surten els retrats personals de cadascun dels autors, durant el mig any de redacció, entre l'inici de l'estiueig i les celebracions de Nadal que, és clar, comporten el seu plus de raonament i de conclusió.

Les cartes creuades entre Torralba i Villatoro confronten no tan sols un creient i un agnòstic, sinó també un filòsof i un escriptor, un teòleg i un periodista. I tots dos converteixen sovint l'epistolari –el gènere de l'ànima- en un dietari, en l'exposició oberta i desacomplexada dels viaranys interiors i exteriors de la pròpia vida.

Ens fixem nosaltres en el moment en què, al llarg de l'extens diàleg epistolar, els dialogants se centren sobre la vida amb religió o sense. Torralba, pensador de l'Església catòlica a Catalunya, evoca la seva experiència, amb els avantatges que suposa per a ell viure en un àmbit de fe, amb totes les ramificacions que suposa. Ell prové de família cristiana, creient, practicant i militant, i sembla com si no pogués ser d'una altra manera.

Villatoro explica que ve de tradició agnòstica: apareix com la seva àvia havia estat en l'època republicana espanyola, marcada per un caràcter antireligiós i antieclesiàstic.

Recordem per un moment la persecució contra el fet religiós en els anys republicans i també en la rereguarda de la guerra incivil.

De fet, ambdós autors presenten el fet religiós com un fet opcional, fruit de la cultura, de la producció humana, sense cap plus que porti a un més a més. Com si el fet religiós es tractés d'una construcció de la cultura mateixa que fos senzillament una opció. Villatoro experimenta el buit, el sense sentit i l'absurd en la seva vida carregada d'importants càrrecs i d'activitat frenètica, acompanyada d'un ritme de vida trepidantment elevat. Ell mateix es reconeix profundament pessimista, encara que viu sense cap mena de mancança material.

El nihilisme ens fa pitjors, però això no vol dir que els nihilistes estiguin (estiguem?)

(Cristianisme i cultura 74).
Barcelona: Cruïlla 2012, 167p.

- [AIXÒ ÉS DÉU QUE VOL PARLAR AMB EL JOVENT](#)

Arxius

- [octubre 2012](#)
- [setembre 2012](#)
- [juliol 2012](#)
- [abril 2012](#)
- [febrer 2012](#)
- [gener 2012](#)
- [novembre 2011](#)
- [octubre 2011](#)
- [setembre 2011](#)
- [agost 2011](#)
- [juliol 2011](#)
- [juny 2011](#)
- [maig 2011](#)
- [març 2011](#)
- [febrer 2011](#)
- [gener 2011](#)
- [novembre 2010](#)
- [octubre 2010](#)
- [agost 2010](#)
- [juliol 2010](#)
- [juny 2010](#)
- [maig 2010](#)
- [abril 2010](#)
- [març 2010](#)
- [febrer 2010](#)
- [gener 2010](#)
- [desembre 2009](#)
- [novembre 2009](#)
- [octubre 2009](#)
- [agost 2009](#)
- [juny 2009](#)
- [maig 2009](#)

equivocats en la seva visió del món. Trobant un sentit a la vida es fa més fàcil la pròpia vida i la dels altres, però això no vol dir que (...) la vida té un sentit. (p.327)

Torrallba no li sap contestar, al nostre entendre, en el sentit que el que marca la qüestió és que el sentit és una tasca, no un objecte, i per tant, hi ha una feina per trobar-lo i configurar-lo en la pròpia existència.

De fet, tot el diàleg es mou en l'àmbit de la cultura i de la reflexió, de la filosofia i de les possibilitats que pot arribar a tenir una persona, però sempre tancada en el món material, en la dimensió horitzontal, terrenal, plana com si l'opció religiosa fos ni més ni menys que una opció prescindible.

Al contrari, però, una concepció de l'home com a cos i ànima, on aquesta última ha quedat reduïda a l'aspecte cultural, sociològic i psicològic, no té una mirada més enllà, hi falta una tercera dimensió. L'home està fet per a la vida, com afirma en algun moment Torralba a partir d'Hanna Arendt «La condició humana,1958». Per tot el plantejament donat en el diàleg entre els dos autors, es troba a faltar un sobredimensionament, és a dir, la dimensió divina de l'ésser humà. No tan sols l'home és cos, dimensió material i física, i ànima, dimensió psicològica, cultural, anímica, sinó que sobretot és esperit, està cridat a la plena vida en Déu, a una vida divina, més enllà de les limitacions de la present vida humana, condicionada per una limitació evident, en el temps i en l'espai.

La persona humana ha estat creada. No s'ha creat ella mateixa. Ni tan sols els nostres pares ens han creat, sinó que tan sols ens han transmès la vida. L'ésser humà, i tot l'univers que l'envolta i per al qual ha estat cridat a existir, té una vocació molt més alta que mirar de tenir èxit en aquesta existència, que és alhora difusa, confusa i limitada.

I quina és l'autoritat que ens permet afirmar amb total rotunditat que realment l'home té una vocació sobrehumana? Doncs Déu mateix, que no és una invenció cultural optativa, sinó que és el Déu Creador i Pare de Jesús de Natzaret, segona persona de la Trinitat, el qui ha pres la iniciativa. Començant per la Creació mateixa, en la que la persona pot trobar ja una autocomunicació de Déu i continuant per una Revelació explícita, a través de la història

- maig 2009
- abril 2009
- febrer 2009
- gener 2009
- desembre 2008
- octubre 2008
- setembre 2008
- agost 2008
- juliol 2008
- juny 2008
- febrer 2008
- novembre 2007
- octubre 2007
- setembre 2007
- agost 2007
- juliol 2007
- juny 2007
- maig 2007
- abril 2007
- gener 2007

Categories

- Càritas
- Celebracions
- Diòcesi de Vic
- Economia
- Entreteniment
- Espiritualitat
- General
- Història
- JORDI CASTELLET
- Libros
- Litúrgia i culte
- Llibres
- Notícies i política
- Noticias y política
- Obres i millores
- PSICOLOGIA

del poble d'Israel, culminada en Jesucrist i continuada en i per l'Església.

Per tant, la visió transcendent i vertical del món és una dimensió fonamental de l'ésser humà, no és una opció prescindible, sinó que constitueix la pròpia identitat de la persona. És així com cadascú ha de donar resposta a la pregunta pel sentit, que no és opcional, tampoc, i que, de fet, amb la vida mateix i les decisions que cadascú pren en cada moment, va articulant i donant sortida al seu vessant de contingut i de coherència personal plausible, que va acceptant per a ell durant el projecte i el desenvolupament de la pròpia vida.

També Villatoro. Encara que ell digui que el sentit és una opció, com la vida religiosament entesa, mostra amb la seva vida i el seu compromís que la pròpia existència és una lluita i un treball constant per a donar-li contingut, sentit i coherència personal. Sinó, un deixaria caure els braços i no trobaria més motiu per lluitar i plantar cara davant de les adversitats, dificultats i obstacles de l'experiència vital.

En definitiva, un llibre interessant per a seguir el diàleg entre dos intel·lectuals catalans de gran nivell en el moment present, encara amb el reconeixement del sostre que suposa tenir una concepció, ambdós la tenen, de l'home bidimensional i no triàdic, que demanaria una profunditat de sentit necessari.

Aquí s'acompleix una de les màximes de Fromaget, l'home no és pensat tal com és, sinó que és tal i com és pensat. I aquí rau la principal trampa del pensament.

- [TEOLOGIA](#)
- [Viajes](#)

Meta

- [Registra](#)
- [Entra](#)
- [RSS de les entrades](#)
- [RSS dels comentaris](#)
- [WordPress.com](#)

Share this:

Like this:

Be the first to like this.

Aquesta entrada s'ha publicat en [General](#) i etiquetada amb [CARTES CREUADES](#), [CULTURA](#), [DIÀLEG](#), [fe](#), [JORDI CASTELLET](#), [LLIBRES](#), [TORRALBA](#), [VILLATORO](#). Afegiu a les adreces d'interès l'[enllaç permanent](#).

← [UN ENTERRAMENT A L'AIGUA](#)

Deixa un comentari

Enter your comment here...

Pensa, prega, celebra la vida

Theme: Twenty Ten Bloc a WordPress.com.

☺

 Follow

Follow “Pensa, prega, celebra la vida”

Get every new post delivered to your Inbox.

Join 3.112 other followers

Enter your email address

Sign me up

Powered by WordPress.com